

Det bør bemærkes, at EIB på nuværende tidspunkt er ved at forberede en EURO-middelhavsinvesterings-facilitet på grundlag af det mandat, der blev udstedt af Det Europæiske Råd i Barcelona den 14. marts 2002. I henhold til dette mandat, suppleres faciliteten med EURO-middelhavspartnerordningen og et kontor, der repræsenterer EIB, i området. Dette kommer til at styrke bankens eksisterende aktiviteter i regionen og fokuserer navnlig på udviklingen af den private sektor, som er en prioritet. Det blev også besluttet i Barcelona, at en beslutning om, hvorvidt den nye facilitet skal indgå i et datterselskab, der ejes af EIB med majoritet, vil blive taget op til overvejelse et år efter iværksættelse af den nye facilitet på grundlag af præstation. På det seneste Ecofin-møde den 4. juni 2002 opfordrede man til iværksættelse af faciliteten før udgangen af efteråret 2002.

(2003/C 92 E/057)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1426/02
af Glyn Ford (PSE) til Kommissionen

(23. maj 2002)

Om: Anvendelse af euroen

Hvilke lande uden for de tolv eurolande har fået tilladelse til at udstede euromønter, og hvilken procedure kræves til opnåelse af en sådan tilladelse?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Pedro Solbes Mira

(1. juli 2002)

Ud over de 12 deltagende medlemsstater har tre lande, der ikke er medlem af EU, fået tilladelse til at udstede euromønter: Fyrstendømmet Monaco, Republikken San Marino og Vatikanstaten.

Dette har sit udspring i Maastricht-forhandlingerne, hvor det blev vedtaget (erklæring nr. 6, knyttet som bilag til traktaten) at »... de nuværende monetære forbindelser mellem Italien og San Marino og Vatikanstaten samt mellem Frankrig og Monaco forbliver uberørt af [traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab] ... Fællesskabet forpligter sig til at lette de genforhandlinger af nuværende ordninger, der kan blive nødvendige ...«. DEN 31. december 1998 gav rådet hhv. Frankrig og Italien mandat til at forhandle på Fællesskabets vegne (Rådets beslutning 1999/96/EØF, 1999/97/EØF og 1999/98/EØF af 31. december 1998 om Fællesskabets holdning til en aftale om de monetære relationer med Fyrstendømmet Monaco, Republikken San Marino og Vatikanstaten⁽¹⁾). I 2001 indgik Den Italienske Republik på Fællesskabets vegne monetære konventioner med Republikken San Marino⁽²⁾ og Vatikanstaten, og på dennes vegne, Pavestolen⁽³⁾. Samme år indgik Den Franske Republiks regering på Det Europæiske Fællesskabs vegne en tilsvarende monetær konvention med Fyrstendømmet Monacos regering⁽⁴⁾. Alle tre konventioner indeholder bestemmelser om, at der kan udstedes et begrænset antal euromønter i de pågældende stater.

⁽¹⁾ EFT L 30 af 4.2.1999.

⁽²⁾ EFT C 209 af 25.10.2001.

⁽³⁾ EFT C 299 af 25.10.2001.

⁽⁴⁾ EFT L 142 af 31.5.2002.

(2003/C 92 E/058)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1435/02
af Camilo Nogueira Román (Verts/ALE) til Rådet

(23. maj 2002)

Om: Ny terror i Guatemala

I dag måtte modtageren af Nobels fredspris, Rigoberta Menchú, vende tilbage til Guatemala, hvor hun er udsat for dødstrusler, for at deltage i begravelsen af sin medarbejder, Guillermo Ovalle, som er blevet myrdet af paramilitære styrker, der beskyttes eller tolereres af staten, som ikke respekterer fredsaftalerne og

fortsætter med at ydmyge, terrorisere og massakrere den indfødte befolkning i Guatemala. Hvilke initiativer har EU's formandskab taget over for Guatemalas regering med henblik på at undgå disse terrorhandlinger? Har formandskabet planer om at træffe sanktioner over for regeringen?

Svar

(16.-19. december 2002)

1. Rådet ser med største bekymring på samtlige trusler og overfald på såvel den indfødte befolkning som dommere, retsmyndigheder, menneskerettighedsaktivister, journalister og politiske ledere. Rådet har gentagne gange fordømt disse gerninger, som hindrer fremskridt i styrkelsen af retsstatsprincipperne, og har indtrængende anmodet Guatemalas regering om at beskytte de udsatte personer og undersøge disse hændelser, så der kan tages retslige skridt til at straffe de ansvarlige. Mere specielt med hensyn til mordet på Guillermo Ovalle har FN's mission i Guatemala (Minugua) foretaget en undersøgelse, og oplysningerne om sagen og gerningsmændene tyder på en ordinær forbrydelse. Da en række andre sager, som først blev betragtet som ordinære forbrydelser, imidlertid senere har vist sig at have været politisk begrundet, bliver Minugua ved med at kontrollere, at den officielle efterforskning ikke udelukker andre hypoteser. Rådet vil derfor fortsat følge sagen nøje for at sikre en korrekt efterforskning og opfordrer indtrængende til, at de ansvarlige bringes for retten.
2. Den 24. april gav Rådet i forbindelse med fireårsdagen for mordet på biskop Gerardi igen over for Guatemalas regering udtryk for sin bekymring over de fortsatte trusler og overfald på medlemmer af menneskerettighedsorganisationer, journalister, dommere og jurister. I maj deltog det spanske formandskab sammen med en række EU-ambassadører og kolleger fra donorlande i en henvendelse til vicepræsidenten, hvor de udtrykte bekymring over menneskerettighedssituationen, og navnlig over truslerne mod de mennesker, der arbejder med disse spørgsmål.
3. Rådet opretholder en konstruktiv dialog med Guatemala, som er baseret på respekt for menneskerettighederne og gennemførelse af fredsaftalerne, både bilateralt og inden for rammerne af San Jose-dialogen.

(2003/C 92 E/059)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1465/02

af Elizabeth Lynne (ELDR) til Kommissionen

(27. maj 2002)

Om: Retssag mod flyspottere i Grækenland

Den 8. november 2002 blev 12 britiske og to nederlandske statsborgere arresteret i Grækenland, idet man mente, at de efter et flyshow havde taget fotos på militært område. De sad i fængsel i Kalamata i næsten seks uger uden sigtelse eller rettergang.

De blev til sidst løsladt mod kaution og blev retsforfulgt sigtet for spionage. Nogle af dem blev dømt til tre års fængsel, mens andre fik betingede domme på et år.

Under retssagen kunne der dog konstateres en række uregelmæssigheder.

Anklagerens sag var baseret på et anonymt dokument fra sikkerhedstjenesten, som i retten blev understøttet af en officer med en lavere rang fra det græske luftvåben. Han nægtede dog at besvare enhver form for relevante spørgsmål i forbindelse med forsvarrets krydsforhør med den begrundelse, at han ikke var vidende herom, eller at det var spørgsmål, der havde relation til den nationale sikkerhed. Derudover blev alle mundtlige og skriftlige beviser, som blev forelagt af tre eksperter, afvist til fordel for det anonyme dokument.